

Slovensko GLASILO

Slovenska BLADET

Slovensko GLASILO / Slovenska BLADET
Zima/Vinter 2025, Št./Nr 92, Letnik/Årgång 24

Izdajatelj/Utgivare:

Slovenska zveza na Švedskem / Slovenska riksförbundet i Sverige, PG:72 18 77-9
Finančna podpora: Urad Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu; članarina SZ

Naslovnica/omslag/zadnja stran/sista sidan: Danni Strazar

Glavni in odgovorni urednici/ huvudredaktörer:

Danni Strazar, Suzana Macuh

Oblikovalka & slov. lektura / Teknisk redaktör:

Danni Strazar

Naslovi & lektura šved. besedil / Adresshantering:

Suzana Macuh

Naslov uredništva / Redaktionsadress:

Slovenska riksförbundet i Sverige, c/o Alf Alojz Macuh, Husta 8, 731 97 Köping

E-naslov/E-post:

slovenskoglasilo@gmail.com

Slovensko GLASILO (2002) izhaja 3x letno v 580 izvodih

Svoje prispevke pošljite na zgornji naslov do 1. marca 2026!

Skicka era bidrag till Slovenska BLADET senast den 1 mars 2026, adressen ovan!

Za vsebino objavljenjih člankov so odgovorni avtorji. Pisma društev, ki niso člani Slovenske zveze, in oglase posameznikov objavljamo le, če je v glasilu dovolj prostora.

UVODNIK

PRESEDNIK IMA BESEDO

Spoštovanje dragi bralci glasila, v prvih vrsticah tega dopisa vas vse skupaj najlepše pozdravljam. Res ne morem verjeti, da je leto zopet za nami. Vse prehitro mineva čas, in pridejo trenutki, ko premišlujem kaj in kako delati ter ustvarjati, da bi mi uspelo ujeti vse najlepše trenutke čez delovno leto.

Leto nas zopet počasi zapušča, med nas prihajajo lepi decembrski prazniki, ko je pravo razpoloženje za vse ljudi in še posebej za najmlajše otroke. Sprejmimo ta praznični čas z odprtimi rokami, z radostjo in z obilico upanja po boljšem in mirnem življenju. Vse preveč slišimo o samih slabih dogodkih in vse prevečkrat vidimo, koliko hudega se dogaja okoli nas na tem ljubem svetu. Večkrat me zaboli, ko vidim vse te slabe stvari, vse te hitre spremembe, preveč lačnih ljudi, vse preveč bolnih in osamljenih ter nezadovoljnih ljudi, ki hrepenijo po boljšem vsakdanjem življenju. Želim si, da božični čas prinese vsem ljudem tolažbo in upanje ter košček veselja vsaj za praznične dni. Med nami je mnogo slovenskih rojakov, ki so osamljeni. Pomislimo tudi nanje in z njimi spregovorimo in podarimo kakšno prijazno in spodbudno besedo, saj prijazna beseda vedno najde toplino in lep prostor ter zaneti iskrico v očeh še posebno bolj za praznične dni.

Delo Slovenske zveze za letošnje leto je bilo uspešno, izpeljali smo vse načrtovane dejavnosti. Pomembno za nas je tudi, da smo obdržali število članov nad tisoč, kar je zelo lepo in je vredno izreči zahvalo vsem, ki ste poskrbeli in se včlanili v društva in Slovensko zvezo.

Lepe praznike in vse dobro v novem letu vam želim, spoštovani člani Slovenske zveze. Ob tej priložnosti se želim lepo zahvaliti upravnemu odboru za dobro opravljeno delo, ki ste ga vložili v dobro Slovenske zveze. Prav tako hvala vsem članom Slovenske zveze za zvestobo in trud ter za ohranjanje slovenske besede. Zahvaljujem se vsem za prostovoljno delo v slovenskih društvih in ob raznih prireditvah in srečanjih nas slovenskih rojakov.

Zahvaliti se želim tudi Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, iz leta v leto nam njihova pomoč omogoča za delovanje in tiskanje slovenskega časopisa Glasilo, kar pomeni veliko za obstoj slovenskih rojakov na Švedskem.

Dragi člani Slovenske zveze, leto se izteka in ob tej priložnosti vsem skupaj želim lep in uspešen zaključek tega leta. Pojdimo srečno v novo leto, v prihajajočem letu naj bo dovolj razumevanja in sreče, predvsem pa zdravja zadovoljstva in prijateljstva. V mislih imejmo tudi vse bolnike in tiste, ki trpijo, ali pa so v kakšnih hudih stiskih. Naj vam vsem božično voščilo prinese upanje in tolažbo. Pojdimo srečno in uspešno v novo leto. To želim vsem društvom, vsem članom in upravnemu odboru Slovenske zveze, Veleposlaništvu RS v Kopenhagnu, vsem prisotnim na Konzulatu, Uradu Vlade RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, vsem institucijam, s katerimi smo kakor koli v stikih ali navezi, dušnemu pastirju gospodu Zvonetu Podvinskemu v Göteborgu, uredništvu Slovenskega glasila in vsem bralcem glasila doma in po svetu.

S temi besedami vam res želim lepe mirne zadovoljne praznike ter srečno novo leto 2026.

Alojz Macub

Predsednik SZ

Ordförande Svenska riksförbundet
e-pošta: slovenska.riksforbundet@gmail.com

Srečanje vseh generacij

Srečanje vseh generacij je bilo izvedeno v septembru. Člani društva Mälardalen Eskilstuna so bili organizatorji tega srečanja. Na prijetno sobotno popoldne smo se zbrali v lepem številu in na prelepem kraju Skattmansöbacken pri Enköpingu. Hvala vsem zbranim na tem srečanju: najprej društvu Eskilstuna, društvu Stockholm in članom društva Simon Gregorčič iz Köpinga. Vse je potekalo v lepem in razpoloženem vzdušju v lepem sončnem vremenu in ob dobri organizaciji raznih kvizov, ki smo se jih vsi udeležili.

Prav tako je bilo poskrbljeno in lepo pripravljeno za hrano in pijačo. Vredno je pohvaliti vse dobre ljudi, ki so pomagali pri delu na samem srečanju. Vsem nam zbranim je bilo lepo in v srcu toplo, ko smo videli vesele in zadovoljne ljudi okrog sebe. Pozno popoldne smo se razšli, se poslovili in si obljubili, da nadaljujemo v prihodnje s srečanjem vseh generacij.

V pozdravnem govoru sem tudi omenil, kako je pomembno, da se rojaki srečamo ob raznih priložnostih, da ohranjamo medsebojne stike kulturo in vse navade, ki so pomembne za našo naslednjo generacijo. Ob tej priliki želim povedati, da je bilo res uspešno srečanje vseh generacij, saj smo bili rojaki zbrani od šestmesečnega dojenčka do najstarejšega rojaka s 86 leti. Želja po takšnih srečanjih je vedno velika: da se društva povežemo še bolj med seboj, da morda pridobimo še kakšnega novega člana in da do takšnih aktivnosti pride vsako drugo leto, a na kakšni novi lokaciji.

Slovensko društvo Mälardalen je na tem srečanju sprejelo priznanje za izvedbo srečanja, hkrati pa tudi diplomo za 50. obletnico delovanja in

ohranjanja slovenske kulture in slovenske besede v društvu pod takratnim imenom Klub kulture Slovenija iz Eskilstune.

Z nekaj besedami se lepo zahvaljujem vsem, ki ste se udeležili srečanja VSEH GENERACIJ in seveda vas vabim, da nadaljujemo s takšnim srečanjem še naprej za naslednjo generacijo.

Od rojakov iz Eskilstune sem slišal, da so imeli obisk iz Slovenije, ko jih je obiskal njihov nekdanji predsednik gospod Rudi Uršič skupaj z ženo Anito, ki sta se preselila v Slovenijo.

Alojz Macub
Predsednik SZ

SLOVENSKI DOM GÖTEBORG

Novice iz Göteborga

Jesen je kar hitro najavila svoj prihod. Bil je mraz in listje v vseh barvah je odpadlo (kar je povzročilo tudi nekaj nadlog v prometu, posebno po tirih za tramvaje). Sedaj bodo drevesa in narava prezimili in čakali z nami na pomlad. Ure dneva se krajšajo, vse več je teme in zadnji mesec imam veliko dežja in vetra.

Počasi se zbiramo in družimo po maši v Astridsalen, kjer dobra volja in smeh prevladujeta in si povemo, kaj smo doživeli od zadnjega srečanja.

Za Vse svete je naša skupina obiskala grobove naših domačih, prijateljev in sorodnikov. Novi Lundby, Västra, Fridhem, Backa nya kyrkogård, Lindome. Obisk Kviberga je sledil malo kasneje. Marjan nas je povabil na kosilo pri njem doma in še solato ter radič smo dobili. Tudi pri Mariji L. doma smo bili deležni kosila. Tako je, da vsak dan je eden manj, in do takrat se lahko zbiramo in uživamo.

Na martinovanju smo med seboj nazdravili v soboto, 15. novembra, v Angeredu z rumenim muškatom iz Slovenije. Ob lepo pogrnjenih mizah smo uživali ob kranjskih klobasah iz Slovenije in kislem zelju. Kava in pecivo, nato smo ob domači glasbi zaključili srečanje in odšli domov.

21. februarja 2026 bo občni zbor društva v Göteborgsrummet. Pridite in nas podprite, da delamo še naprej.

Vemo, da tukaj v Göteborgu živijo Slovenci, ki ne zahajajo v cerkev in ne v društvo. Eden takih je bil Jože Krapec. Po osnovni soli se je izučil za trgovca v Ljubljani. Prišel je na Švedsko, delal nekaj časa v ladjedelnici, pozneje pa v Hotelu Opalen. Spoznal je življenjsko soprotnico Monico, s katero je preživel

del svojega življenja. (Monica je umrla pred dvema letoma.) Jože je umrl 10. septembra letos. Pogrebna masa je bila 9. oktobra v St Olofs Kapell Kviberg. Brat Bojan z družino je prišel iz Slovenije na pogreb. Gospod župnik Zvonko je opravil obred in tudi nas obvestil, da smo se udeležili slovesa. Žalostno bi bilo, da bi samo domači bili tam (3 osebe), tako pa nas je bilo vsaj nekaj več. Brat Bojan je s seboj prinesel slovensko zemljo, ki so jo potresli po grobu. Po

pogrebu smo se odpeljali restavracijo Kanon in imeli kosilo. Smo daleč od svojih dragih in tudi tisti, ki živijo sami, bi morali malo razmisliti, kako bo, ko pride slovo od tega sveta.

24. oktobra letos so se družinski člani, sorodniki in prijatelji poslovili od Jožefa Kragulja, 90 let, v cerkvi Nödinge.

Naj bo obema Jožetoma lahka zemlja. Naj počivata v miru in naj jim večna luč sveti.

Jubilanti:

Februar	Katarina Zupančič, 55 let
Marec	Ann-Christin Tomažič, 55 let
April	Zvonko Podvinski, 70 let

*Veliko je takih dni, ko sreča se smeji.
So pa tudi slabi dnevi, zato zdaj želimo vam,
da boste srečni na dan, ko praznujete svoj rojstni dan.*

Načrti za kakšen izlet nam ne uspejo, premalo je prijavljenih, saj so stroški voznika z avtobusom vred veliki. Moramo pametno razpolagati z denarjem, ki ga še imamo, saj ne dobimo več nobene denarne pomoči od države in zaradi tega veliko manj pomoči kot prej od Slovenske zveze.

V trenutku, ko to pišem, je manj kot mesec do praznikov, ki so pred nami. Upam, da vam je leto 2025 prineslo tisto, kar ste si želeli. Vsem želimo blagoslova, zadovoljstva ob Božiču in pričakovanju rojstva Jezusa.

V novem letu 2026 pa največ zdravja, miru v svetu, družinske ljubezni in sreče.

Pazite nase, pomislite na tiste, ki živijo sami ali po domovih, klic ni daleč, tudi obisk ne, če ga le želijo in se ga zavedajo.

Za Slovenski dom
Marija Kolar

SIMON GREGORČIČ, KÖPING

Zopet je pred nami lep decembrski čas, ki naj nas še na najlepši način še bolj združuje v krogu družine znancev in prijateljev. Decembrski božični čas je poln lepih misli in dejanj za vse ljudi sveta. Misel v tem lepem decembrskem času namenjam vsem znancem in prijateljem ter vsem članom slovenskih društev na Švedskem, prav tako tudi vsem rojakom drugje po svetu in v domovini. V tem čarobnem času bodimo še bolj povezani drug z drugim, kajti živimo v nemirnem času, z upanjem, da se bo to umirilo in da bi prišli na mirno in sproščeno življenje. Spoštovani člani, vzemite si čas drug za drugega, s stiskom roke in prijazne besede naj nas vse skupaj poveže za nadaljnje življenje v prihajajočem letu.

Moje misli naj vam sežejo v srce. Podarjam vam lepe želje in zahvalo za zvestobo kot članu/članici slovenskega društva Simon Gregorčič iz Köpinga.

Ob tej priliki zaželim vse najboljše v prihodnjem letu, ostanite zdravi, korajžni in zvesti člani društva še naprej.

Ker smo že ravno pred prihajajočimi prazniki, želim vsem članom srečno, zdravo in uspešno novo leto 2026.

Alojz Macuh

Čestitke članom društva

Spoštovani člani, čestitke vsem, ki ste slavili svoj osebni praznik! Želim vam zdravja, sreče, zadovoljstva in vsega na pretek.

Vse to naj vas spremlja skozi življenje. Vam želi predsednik društva.

*Grattis till er alla i föreningen som fyller år
Jag önskar er allt väl på födelsedagen,
ordförande i Slovenska föreningen Simon Gregorčič, Köping*

Božično in novoletno voščilo

Prižigajo se luči za lučjo, spet je prišel k nam ta lepi decembrski praznični čas, veseli **božič, ki naj nas greje, novo leto pa naj zaseje vsega na pretek, česar si srce vsakega želi. V tem decembrskem šopku naj bodo na prvem mestu zdravje in veselje ter lepo mirno življenje.**

Spoštovani člani društva Simon Gregorčič, želim vam lepe božične praznike ter srečno novo leto 2026, lepo preživimo lepe trenutke in pojdimo pogumno naprej v leto, ki je pred nami.

Alojz Macuh
Predsednik društva Simon Gregorčič
Ordförande Slovenska föreningen Köping
e post: aa.macuh@gmail.com

SPD ORFEUM - LANDSKRONA

Dneva slovenske kulture v Stockholmu

Dneva slovenske kulture, ki sta potekala 29. in 30. novembra 2025 v dvorani Storkyrkosalen v starem delu Stockholma, sta bila polna dogodkov, ki jih je pripravilo naše društvo Orfeum.

V soboto, 29. novembra, smo imeli v poznopopoldanskih urah zelo prijeten koncert starih slovenskih popevk.

Koncert je dobil poseben čar zahvaljujoč solistom iz zbora **Triglav**, ki deluje v okviru Slovenskega društva v Stockholmu. Pod vodstvom Danni, ki je na koncertu tudi sama sodelovala kot pevka, se je zbor skrbno pripravil na ta večer.

Zahvala gre tudi Slovenskemu društvu v Stockholmu za vino, sokove in sveče, ki so pred vhodom in obiskovalce prijazno usmerjale v dvorano.

Še posebej toplo pa se želimo v imenu društva Orfeum zahvaliti Turiističnemu društvu Rača (Slovenija) in gospe Ani Šlibar za podarjeno potico, ki so nam jo glasbeniki prinesli v Stockholm.

Vse drugo — od narezanih slovenskih salam, številnih domačih peciv in

tradicionalne **potice**, pa do same dvorane in gostujočih glasbenikov iz Slovenije, **Tomaža Pirnata** in **Denisa Kokalja** — je bilo omogočeno po zaslugi prizadevnosti in skrbnega dela društva **Orfeum**. Nastala je harmonična celota, v kateri sta se glasba in tudi sam ambient čudovite dvorane prepletla v nepozaben kulturni večer.

Letošnje praznovanje sv. Miklavža je bilo nekaj prav posebnega, saj so

otroci dobili nekaj ur sami zase. V nedeljo popoldne se je v prostorih zbralo približno petindvajset otrok na veseli ustvarjalni delavnici, ki jo je vodila učiteljica iz Slovenije, **Elizabeta Pirnat**. Prisotna je bila tudi **Danni**, ki v Sloveniji poučuje otroke slovenski jezik tukaj na Švedskem, in je prav tako prispevala k prijetnemu vzdušju.

Vlogo Miklavža je odlično opravil **Denis Kokalj**.

Pozno popoldne v nedeljo smo pripravili tudi okroglo mizo na temo »Priseljenke na Švedsko skozi čas«, na tej okrogli mizi pa je sodelovala tudi naša članica **Ida Andersson** (ki je prav za naš »kulturni« konec tedna prišla z juga Švedske).

Objavljamo njen prispevek v švedščini, dodala je tudi nekaj osebnih vtisov, besedilo iz serije njenih štirih knjig o Katji pa lahko preberete v rubriki **Kultura** v tej številki Slovenskega glasila.

Prispevek Ide Andersson

De slovenska kulturdagarna, 29e och 30e november 2025, genomfördes i Storkyrkosalen, Trädgårdsgatan 9, Gamla stan i Stockholm, dit jag blivit inbjuden i år för att som lördagskvällens konferencier presentera programmet för konserten på såväl slovenska som svenska, samt för att presentera mina böcker och delta i rundabords-samtalet på söndagen. Naturligtvis tackade jag ja till en så trevlig inbjudan. Det blev tåg färd genom några av Sveriges vackra landskap. Efter att jag installerat mig på mitt hotellrum pustade jag ut en stund innan jag begav mig till kvällens evenemang, i taxi genom ett väldigt aktivt Stockholm. Det var julskyltning och julmarknad och stan kryllade av folk. Min resa tog tre gånger så lång tid som annars brukligt.

Konserten arrangerades av slovenska föreningen Orfeum.

För dem som var där för första gången berättade jag att kvällens evenemang arrangerats av föreningen Orfeum som grundades en gång i tiden i Landskrona i södra Sverige. När Danni studerade i Lund gick hon med i föreningen och de senaste åren har hon lett den som ordförande. Tack vare henne har Orfeum korsat Landskronas gränser — först till Stockholm, sedan tillbaka till södra Sverige.

Konserten fick ett särskilt fint lyft tack vare solisterna från kören Triglav, som tillhör slovenska föreningen i Stockholm. Under ledning av Danni – som också medverkade i sångerna – hade kören förberett sig omsorgsfullt inför kvällen.

Jag upplevde att samtliga besökare njöt av musiken och att dessa gamla slovenska evergreens kommer att fortsätta klinga i deras huvuden och värma dem genom den kommande kalla vintern.

Söndag 30 november 2025:

Årets Sankt Nikolaus-firande var något alldeles extra. Under söndagseftermiddagen samlades omkring tjugosju barn i lokalen för en festlig och kreativ pysselverkstad, ledd av Elizabeta Pirnat, lärare från Slovenien. Även Danni, som undervisar barn i slovenska här i Sverige, deltog och bidrog till den fina stämningen.

Rollen som Miklavž spelades utmärkt av Denis Kokalj.

Efter pysselandet fick barnen besök av självaste Sankt Nikolaus.

Stämningen var verkligen på topp. Barnen var precis så glada och uppspelta som barn ska vara, medan föräldrarna småpratade med varandra och njöt av eftermiddagen.

Senare på eftermiddagen hölls rundabords-samtalet ”Invandrarkvinnor i Sverige genom tiderna”. Alla som ville var varmt välkomna att lyssna. Det var inte riktigt så fullsatt i lokalen denna dag, men de som var där tillförde mycket till samtalet.

Det var i stort sett slovenska kvinnor från Stockholm med omnejd som invandrat till Sverige genom tiderna som deltog. Rundabords-samtalet anordnades i samarbete med Svetovni slovenski kongres från Slovenien och spelades in.

Jag själv, Ida Andersson, som också är medlem i Orfeum, deltog i rundabords-samtalet genom att först presentera min bokserie ”Berättelsen om Katja”, en serie bestående av fyra böcker som handlar om just detta ämne. Ett mycket intressant samtal mellan sex kvinnor i olika åldrar med helt olika erfarenheter och upplevelser om när vi kom till Sverige, hur vi upplevde vårt mottagande och hur vi lever idag. En intressant upplevelse om då och nu. Jag berördes starkt av att en av kvinnorna, som var i ålder nära min egen, bekräftade allt jag tog upp och vise versa. Det var under 1960-talets Sverige och vi kunde konstatera att oerhört mycket har hänt sedan dess, både på gott och ont.

Rundabords-samtalet följdes av te, kaffe och gott bakverk.

Än en gång stort tack till arrangörerna från föreningen Orfeum

Om inte tidigare, så ses vi kanske på den numera nästan traditionella decemberkonserten nästa år!

Vid pennan
Ida Andersson, Kågeröd, Skåne

SKD PLANIKA MALMÖ

V jesenskem delu smo pripravili prijetno martinovanje in vinsko trgatve z zelo dobro udeležbo. Za popestritev večera smo pripravili degustacijo slovenskih vin Vinarstva Kaučič iz Ljutomersko- ormoških vinogradov. Za prijetno vzdušje sta poskrbela naša harmonikarja Andrej Pagon in Viktor Semprimožnik.

Hvala vsem za prijetno druženje.

Šport

Na svetovnem prvenstvu v borbenih veščinah v taekwondo je klub Malmö imel tri nastopajoče in so si v veteranski skupini treh kategorij pridobili bronasto medaljo.

SLOVENSKO DRUŠTVO STOCKHOLM

Jesenski utrinki Slovenskega društva v Stockholmu

Letošnja jesen je bila za naše društvo posebej živahna in prežeta s kulturnimi, družabnimi ter glasbenimi doživetji, ki so nas še tesneje povezala in ogrela tudi v hladnejših mesecih. Dogodkov ni manjkalo, hkrati pa smo bili iskreno veseli, da se je na vsakem izmed njih zbrala lepa skupina članov in prijateljev društva.

Prvi jesenski poudarek je bil obisk koncerta Zorana Predina 24. oktobra v prijetnem prostoru Pygméteatra. Slovenski kantavtor je s svojo toplino, interpretacijo in humorjem napolnil dvorano, še preden pa smo sedli na svoje sedeže, je društvo za zbrane člane pripravilo manjšo pogostitev. Ob kozarcu pijače in kratkem druženju pred začetkom koncerta smo si izmenjali vtise, se nasmejali in ogreli vzdušje za večer, ki je sledil. Skupna udeležba na koncertu je bila lep uvod v kulturno obarvano jesen.

V začetku novembra smo se znova srečali na našem tradicionalnem martinovanju v Bergshamri. Dogodek je tudi letos privabil lepo število članov, zbralo se nas je okoli štirideset. Mize so bile bogato obložene, za glavno jed

pa smo pripravili sočnega pečenega piščanca in gratiniran krompir, ki sta hitro našla pot do zadovoljnih jedcev. Seveda ni manjkalo vina, ki po stari tradiciji spremlja to praznovanje. Večer je minil v toplem in domačem vzdušju, ob klepetu in družbi, ki nas vedno znova spomni, kako lepo je biti del slovenske skupnosti v tujini.

Le nekaj tednov pozneje, 27. novembra, smo se zbrali v kinu Zita na mednarodnem filmskem festivalu, kjer smo si skupaj ogledali slovenski film *Odrešitev za začetnike*. Film je vzbudil številne odzive in pogovore, nekateri so ga doživeli kot humornega in družbenokritičnega, drugi kot pronicljivega in nežno ironičnega. Skupen ogled slovenskega filma v središču Stockholma je bil za članice in člane lep dogodek, ki nas je spomnil, kako pomembno je, da spremljamo in podpiramo tudi sodobno slovensko filmsko ustvarjanje.

Poseben del naše jeseni pa je pripadel pevskemu zboru Triglav. Pevke in pevci Dana, Mirjana, Zala, Aleš, Andreas in Rok so pod predanim in potrpežljivim vodstvom Danni vse od septembra pridno vadili za veliki nastop. Čeprav se Olga in Rozika na končnem dogodku žal nista mogli pridružiti,

sta bili del vaj in skupnega truda, ki je močno zaznamoval jesen. Zbor je v organizaciji društva Orfeum nastopil na koncertu slovenskih zimzelenčkov, kjer smo prejeli mnogo lepih besed in iskrenih pohval. Peli smo z veseljem, srcem in predanostjo, kar so poslušalci očitno začutili.

Tako smo s prijetnimi druženji, kulturnimi večeri in glasbenimi utrinki sklenili pestro jesen. Vsak dogodek je bil priložnost za srečanje, povezovanje in ohranjanje slovenske kulture v Stockholmu.

Z veseljem že zremo v prihodnje mesece in v nova druženja, ki nas čakajo.

SKM

Voščilo rojakom za božične in novoletne praznike

To voščilo pišem pod vtisom bremena referendumov, ki bo takrat že mimo. Upam, da se bo naš narod odločil za življenje in ne za milostno smrt. Življenje je dar nam od Boga po ljubezni staršev, ki so nas sprejeli. Lahko bi rekli ne in bi nas ne bilo. A smo. In ker smo, Bogu hvala in našim staršem, ki so se za nas žrtvovali in nas spravili h kruhu ter nam nudili podporo glede šolanja, kar je kdo želel.

Bog je človeško življenje zavaroval s peto Božjo zapovedjo: NE UBIJAJ. Torej, sprašujem odgovorne v naši Vladi in v zdravstvu predvsem: Kdo si jemlje Božjo pravico za prekinitev življenja, naj bo to abortus ali evtanazija, milostna smrt. Še več, kaj pa boste rekli glede ugovora vesti? Kdo ima pravico zapovedati nekemu, ki je prisegel, da bo služil življenju, da ga po drugi strani prekine. Ali bodo poslanci v Parlamentu odšli na teren in ljudem »delili napolitanke« v obliki smrtno doze, oprostite besedam.

V božičnih pesmih se odražata veselje in sreča, da se je v jaslicah rodil Božji Sin, majhno dete, Odrešenik sveta, ki je bil že davno napovedan, prerokovan. Naj se naših src dotakneta to besedilo in melodija in naj priključita hvaležnost za Življenje ter odrešenje.

Božji nam je rojen Sin, radujmo se. K nam je prišel iz višin, veselimo se. Iz prečiste Deve, rodbine kraljeve. Božji nam je rojen Sin. Davno že prerokovan, radujmo se. Beli je zagledal dan, veselimo se. Iz prečiste Deve, rodbine kraljeve. Božji nam je rojen Sin.

Bog se je učlovečil, radujmo se. Da bi nas osrečil, veselimo se. Iz prečiste Deve, rodbine kraljeve. Božji nam je rojen Sin.

Naj nas advent naredi budne, prinašalce Luči, za katero pripravimo prostor v svojih srcih v dobri sv. spovedi. Da se ponovno vrne mir v naša srca, ta mir Deteta iz betlehemskega hlevčka. Molimo neprestano za mir v svetu. Praznujmo praznik veselja, da se nam je rodil Odrešenik sveta. Naj nas blagoslov majhnega Deteta ter varstvo Marije, svete Matere Božje spremljata skozi novo leto 2026.

RECEPTI – RECEPT

Wok med kyckling, cashew och grönsaker

Ingredienser

4 personer

- 300 g gröna bönor
- 2 gul lök
- 400 g champinjoner
- 2 röd paprika
- Lite extra virgin olivolja
- 500 g kycklingfilé
- 2 msk maizena
- 50 g rostade cashewnötter
- Ev lite färsk koriander

Bassås

- 1 dl soja
- 4 msk socker
- ½ dl limesaft
- ½ dl vatten
- Ev lite färsk eller torkad chili

Så gör du

- Nyp bort ändarna av bönorna och skär i önskade storlekar. Lägg dem i kokande vatten i 1 min och doppa dem sedan i kallt vatten.
- Hacka löken grovt, skär champinjoner i kvartar och paprika i grova bitar.
- Värm en wokpanna med lite olja och stek den tärnade kycklingen 3-4 min.
- Tillsätt champinjoner, paprika och lök. Stek ytterligare 4 min.
- Vänd bassåsen med maizena utrört i lite vatten och lägg det i wokpannan tillsammans med bönorna.
- Toppa rätten med cashewnötter och färsk koriander.

Bassås:

Chili, lime, socker och soja – skaka ihop och du har alla grundsmakerna till en smakfest. Bassåsen kan varieras med t ex riven ingefära, vitlök och färska örter om du har det hemma. Men den är också riktigt god precis som den är.

TIPS! Rätten kan ätas som den är, men du kan också servera ris till.

TIPS! Om du inte älskar koriander kan du ersätta den med bredbladig persilja.

Wok s piščancem, indijskimi oreški in zelenjavo

Sestavine

(za 4 osebe)

- 300 g zelenega fižola
- 2 rumeni čebuli
- 400 g šampinjonov
- 2 rdeči papriki
- Malo ekstra deviškega oljčnega olja
- 500 g piščančjih filejev
- 2 žlici koruznega škroba
- 50 g praženih indijskih oreškov
- Po želji malo svežega koriandra

Osnovna omaka

- 1 dl sojine omake
- 4 žlice sladkorja
- ½ dl limetinega soka
- ½ dl vode
- Po želji malo svežega čilija ali čilija v prahu

Priprava

- Odščipnite konce fižola in ga narežite na zelene velikosti. Blanširajte ga 1 minuto v vreli vodi, nato splaknite pod hladno vodo.
- Grobo sesekljajte čebulo, šampinjone narežite na četrte, papriko pa na večje kose.
- Segrejte ponev oz. wok z malo olja in 3 do 4 minute pražite na kocke narezanega piščanca.
- Dodajte šampinjone, papriko in čebulo ter pražite še 4 minute.
- Zmešajte osnovno omako s koruznim škrobom, raztopljenim v malo vode, in jo skupaj s fižolom prilijte v wok.
- Jed posujte z indijskimi oreški in svežim koriandrom.

Osnovna omaka:

Čili, limeta, sladkor in soja – pretresite in dobili boste vse osnovne okuse za pravo eksplozijo okusov. Omako lahko popestrite tudi z naribanim ingverjem, česnom ali svežimi zelišči, če jih imate doma. Je pa odlična že sama po sebi.

NASVET! Jedi lahko postrežete samostojno ali pa zraven ponudite riž.

NASVET! Če ne marate koriandra, ga lahko zamenjate s širokolistnim petersiljem.

Brownies med oreofrosting, 20 bitar

TIPS:

- * **Viktigt att tänka på** när du ska göra frosting är att både smör och färskost ska vara rumstempererad. Om smöret är rumsvarmt och du sedan går i med kall färskost så kommer du att få en frosting med smörklumpar i, och det vill du inte ha!
- * **Vispa ägg och strösocker** riktigt fluffigt, gärna i 7-8 minuter på högsta hastighet med elvisp.
- * Kakan går utmärkt att **frysa** (även med frosting) i tätslutande burk+lock, eller i påse.

Brownie:

- 200 g mörk choklad
- 170 g smör
- 4 ägg
- 3 dl strösocker
- 2 tsk vaniljsocker
- 1.75 dl vetemjöl
- 0.75 dl kakao
- 0.5 tsk flingsalt

Frosting:

- 100 g rumsvarmt smör
- 200 g färskost
- 3 dl florsocker
- 2 tsk vaniljsocker
- 12 st oreokakor + extra till toppning

Gör så här:

Brownies:

1. Börja med att sätta ugnen på 175°C och klä en form 25×25 cm med bakplåtspapper.
2. Smält ihop mörk choklad och smör, låt svalna en aning.
3. Vispa upp ägg och strösocker ljust och fluffigt med elvisp. Rör sedan ned chokladblandningen.
4. Tillsätt de torra ingredienserna och rör ihop en klumpfri smet.
5. Häll smeten i formen och grädda kakan mitt i ugnen i ca. 20-25 minuter.
Kakan ska vara fast när den är klar.

Frosting:

1. Vispa alla ingredienser utom oreo till ett fast fluff, gärna med elvisp eller assistent.
2. Krossa oreokakorna och rör ner dem i frosting.
3. Bred frosting på kakan och toppa eventuellt med extra oreokakor.

Brownie z Oreo kremo, 20 kosov

NASVETI:

- Pomembno je, da sta tako maslo kot kremni sir za kremo sobne temperature. Če je maslo toplo, kremni sir pa hladen, bo krema polna koščkov masla – tega pa ne želite!
- Jajca in sladkor stepajte res dolgo in dobro, približno 7–8 minut na najvišji hitrosti, da postaneta zelo penasta.
- Brownie se odlično zamrzne (tudi s kremo) v dobro zaprti posodi ali vrečki.

Brownie:

- 200 g temne čokolade
- 170 g masla
- 4 jajca
- 3 dl sladkorja
- 2 žlički vaniljevega sladkorja
- 1,75 dl bele moke
- 0,75 dl kakava
- 0,5 žličke soli v kosmih

Glazura:

- 100 g mehkega masla (sobna temperatura)
- 200 g kremnega sira
- 3 dl sladkorja v prahu
- 2 žlički vaniljevega sladkorja
- 12 Oreo piškotov + dodatni za okrasitev

Postopek:

Brownie:

1. Pečico segrejte na 175 °C in obložite pekač velikosti 25 × 25 cm s peki papirjem.
2. Stopite temno čokolado in maslo ter pustite, da se malo ohladi.
3. Jajca in sladkor stepajte z električnim mešalnikom, da postaneta svetla in zelo penasta. Nato vmešajte čokoladno zmes.
4. Dodajte suhe sestavine in premešajte, da dobite gladko maso brez grudic.
5. Zmes vlijte v pekač in pecite 20–25 minut. Brownie oz. čokoladno pecivo mora biti čvrsto, ko je pečen (torej ne mokro).

Krema:

1. Vse sestavine razen Oreo piškotov stepajte v čvrsto, penasto kremo.
2. Zdrobite Oreo piškote in jih vmešajte v kremo.
3. Kremo namažite na ohlajen brownie in po želji okrasite z dodatnimi Oreo piškoti.

KULTURA

Uvodnik nam je poslala
Ida Andersson.

Hej, Ida Andersson heter jag numera men som ung hette jag Tor-kar i efternamn. Jag nämner det så här initialt eftersom jag tror att det namnet klingar bekant hos en del av er äldre läsare. Min familj och jag kom till Sverige från Italien 1962 men vi levde i Izola dessförinnan. Självt är jag född i Koper. Mina böcker, som ni ska få bekanta er med här, bestämde jag mig för att skriva långt innan jag faktiskt gjorde det, vilket innebär att jag hann med att intervjua såväl min gamla farmor som mina föräldrar innan de alla gick bort. Det är länge sen nu och jag är sist i raden av släktingar på min far Albin's sida.

Jag hade manuset liggande i min byrå i många år, men när vi hade den massiva invandringen 2015, då bestämde jag mig för att släppa boken. Jag pratar då om bok ett. De följande böckerna skrev jag på läsarnas begäran för de ville veta mer och mer och mer. Jättespännande. Jag har även fått kommunens Kulturstipendium för böckerna och med det bidraget satsade jag även på ljudböckerna som släpptes 2018. För den som är intresserad av böckerna, finns de i bokhandeln eller direkt från förlaget, litenupplaga.se bara sök på mitt namn så kommer alla varianter av de fyra böckerna. Härmed önskar jag er trevlig läsning och jag tar tacksamt emot respons.

Prva knjiga, 1950. leta:

V Katjini duši in srcu mora biti neverjetno razumevanje, da je lahko odpustila vse, kar je prestala, in šla naprej, kot da se nikoli ni zgodilo. Ali je res tako?

Njena zgodba je tako kruta in neverjetna, a vendar tako močna, da lahko gani tudi najhladnejša srca.

Tisti, ki so doživeli ljubezen in svetlo otroštvo, vredno spominjanja, so resnično srečni. Tisti, ki nikoli niso poznali lakote ali mraza, ali ki so tako iskreno prosili za objem in ga tudi dobili, namesto brca. Tisti, ki so si tako iskreno želeli, da bi bili samo otroci. Ki so si želeli lutko, s katero bi se igrali, in so jo tudi dobili, namesto da so bili tepeni s pasom in prisiljeni prezgodaj odrasti.

Katjina zgodba je vzeta neposredno iz življenja. Resnična zgodba o neželjeni, izobčeni in zlorabljeni deklici, ki je pred več kot 60 leti prišla v Švedsko iz južne Evrope s starši in mlajšim bratom.

Druga knjiga, 1960. leta:

Katja je mislila, da je prišla v raj na Švedskem, vendar je namesto tega doživela otroštvo in šolska leta, ki so bila, če je to sploh mogoče, še temnejša kot prej, in to samo zato ker se je rodila in živela na napačni strani meje z Italijo.

Deset kilometrov, ki bi lahko spremenili njeno celotno življenje.

Tujci so postali vse bolj nezaželeni v Švedski sredi 60-tih let, potem ko je država ponovno odšla v tujino, tokrat da bi tam pridobila delavce iz Jugoslavije, ki je odprla svoje meje. Do takrat se je po Evropi razširila govorica o potrebi po industrijskih delavcih v Švedski, vendar niso prišli samo kvalificirani delavci. Začeli so prihajati tudi iskalci sreče in manj delovni ljudje. V zvezi s tem je naraščala tudi ksenofobija.

Katja in njena družina sta bili precej pod vplivom tega sovraštva.

Tretja in četrta knjiga, 1970. leta:

Katja je odrasla in se razvila v odprto, družabno in toplo žensko. Danes je vsestranska, močna ženska, ki se zdi, da po vsakem neuspehu postane še močnejša.

Ampak močne, inteligentne ženske pogosto prestrašijo ljudi v svoji okolici, še posebej moške, zato ima Katja težave z ohranjanjem svojih odnosov. Vedno živi v defenzivi in se raje umakne prezgodaj, kot da bi ostala in bila prizadeta.

IZ KNJIG O KATJI

Življenje v majhni ribiški vasici Izoli v Sloveniji je bilo v 50. letih zelo skromno. Družina je komaj imela hrano za preživetje ali primerno stanovanje. Oče je bil tisti, ki je v gostilni največ zapravljaj, in je najtežje prenašal te slabe razmere, zato je nekega lepega dne enostavno odšel na avtobus in čez mejo, in pustil vse za seboj.

Mejo je lahko prečkal, ker so tisti, ki so živeli tako blizu Trsta v Italiji, dobili potni list in so tako smeli tja oditi za krajše bivanje, največ 24 ur. Ob odhodu in vrnitvi so jih registrirali mejni policisti. Strogo je bilo prepovedano prekoračiti te ure.

Alberto se ni vrnil in kmalu je policija potrkala na vrata pri Lilijani in jo prosila za njen potni list, da ne bi mogla oditi za njim. Na ta način so ga hoteli privabiti nazaj k družini, vendar je vedel, da bi ga zaprli, če bi se vrnil, zato je ostal v Italiji.

Kmalu zatem se je Lilijana pripravila, da bi odšla za njim. Pisal ji je, in jo prosil naj pride. Ker ni imela potnega lista, je skupaj s taščo načrtovala pobeg.

Potem ko je prodala vse, kar je imela, so se odpravili na pot, ona in otroci, tašča jih je pospremila. Vendar je nekdo izvedel za njen načrt, zato je poskus bega spodletel. Zasledovala sta jih tudi dva policista v civilu.

Mejna policija jih je pa pričakala in prišla tik pred mejo, in jih pod grožnjo in v spremstvu prisilila, da so se vrnili v Izolo.

Vse skupaj je bilo zelo dramatično. Od takrat se je Katja vse otroštvo bala velikih psov. Lilijana pa ni obupala. Drugi poskus je bil uspešen, čeprav tudi tokrat izredno dramatičen. Kar po cesti so pobegnili mejni policiji. Italijani na drugi strani meje, ki so jih opazovali, so se pa smehljali in jih spodbujali.

Italijani so njo in otroke odpeljali v San Sabbo, kjer so se sčasoma ponovno združili z Albertom. Najprej pa je sledila karantena.

V San Sabbi je sledilo grozno obdobje in Katja je zbolela na pljučih. Vendar so jih po šestih tednih premestili v Latino. Tam so nato skoraj pol leta živeli v povsem novem begunskem taborišču. Tam je bilo zelo lepo in čisto.

Švedska je bila ena od držav, ki je iskala delovno silo, vendar se je tja odpravilo le malo ljudi. Privlačni sta bili Avstralija in Kanada. Prijavili so se v ti dve državi, vendar so bili zavrnjeni, ker je imela Lilijana slabe zobe in slab vid! To se morda zdi čudno, vendar je bilo tako. Da ne bi takoj padli pod okrilje državne socialne varnostne mreže.

Kanada je iskala rudarje, kar Alberta ni zanimalo, zato sta ostali edini možnosti Švedska, ki je potrebovala industrijske delavce, ali pa še eno leto ostati v Latini.

Alberto je hotel ostati v Italiji, Lilijana pa je hotela oditi predvsem zato, ker so živeli tako utesnjeni, pa tudi zato, ker bi se potem morala naučiti italijanščine. Nazadnje sta se dogovorila za Švedsko.

Družina je tako 16. aprila 1962 odletela iz Rima v Malmö. Tam, na novo zgrajenem letališču Bulltofta, so jih v avtobusih odpeljali v kopališče in jih ponovno umili, jim dali druga oblačila, ki jih je priskrbel Rdeč križ, nato pa so jih z avtobusom odpeljali v Diö, malo vasico severno od Älmhulta v Smålandu. Občutek je bil, kot da so jih preganjali naokoli kot živino. Zelo ponižujoče. Sprejem ni bil nič kaj prijeten.

Doživeli so še večjo tujost, kot so jo Italijani pokazali do Albancev. Zlasti moški iz priseljenskega urada, ki so jim tolmačili. Niso mogli skriti svojega gnusa. Enako je bilo kasneje, ko je Alberto končno dobil delo, na nekaj različnih delovnih mestih, ki pa sploh niso bila takšna, kot so mu obljubili v Italiji.

V nedeljo na začetku junija, so bili povabljeni na zelo prijetno večerjo. Za spremembo so lahko uživali v toploti sonca in svetlobi. Osvetljevala je celotno jedilnico, tako da je bila še svetlejša kot običajno, in vse je bilo pogrnjeno v belo. Danes je bil očitno pravi praznik, kot se je zdelo.

Kako je ta dan doživela

Iz otrokove perspektive

Katja med vsem kosilom ni spregovorila niti besede, samo uživala je v prazničnem obroku. Tako dobro še nikoli ni jedla. To so bila prava nebesa, je pomislila. A najboljše je šele prišlo, namreč sladica. Danes so se odločili, da bodo v čast dnevu pripravili sladico. Končno bodo lahko začeli novo življenje v novi državi in to je seveda treba proslaviti, je rekla upravnica, ko jih je povabila na to čudovito nedeljsko kosilo. Katja ni vedela, kaj bodo dobili za sladico, toda tisto, kar je bila navajena dobiti, če je sploh kaj dobila, je bil sladoled. Jack ji ga je občasno dal po kosilu. Sladoled je imela rada.

Medtem ko so pospravili za glavno jedjo in pripravili za sladico, je Katja sedela in se ozirala po sobi. Ta dan si je želela zapomniti za dolgo. V sobi je bilo tako svetlo, da so jo skorajda bolele oči. Danes so pogrnili dolgo mizo s

popolnoma belimi izvezenimi prti. Na dolgo mizo so postavili več srebrnih svečnikov, ki so se lesketali vsakič, ko so jih obsijali sončni žarki. Tudi prtički so bili danes laneni, iz istega belega lanu kot prt. Vse je bilo usklajeno. Katja je znova zaprla oči in si predstavljala, da je to raj. Sonce je sijalo nanjo in jo prijetno grelo. Vse okoli nje je bilo tako svetlo in lepo. Cvetje na oknu je tvorilo lepo rdeče ozadje za vso belino, ki jo je obdajala. Bilo je čudovito. Kot sanje.

Iz sanj jo je prebudila direktorica, ki je spet vstopila in jim postregla z veliko skledo svežih, rdečih jagod. To je bila prva letina tega leta. Katja je z velikimi očmi strmela v lepe rdeče jagode in glasno vzkliknila: »Oooohhhhhh!« Bil je tako navdušena ob pogledu nanje, da sploh ni uspela pokusiti jagod. Samo z očmi jih je jedla. Nikoli prej ni doživela česa tako nebeškega! V očeh je čutila solze sreče, a je uspela zadržati jok. Vse to rdeče na belem ozadju je bilo tako lepo, da ni hotela pokvariti tega čudovitega prizora. Vse življenje se bo spominjala kontrasta med temi velikimi, čudovitimi rdečimi jagodami, in lepim belim izvezenim lanenim prtom.

Jagode so bile tako nebeško okusne, kot so bile videti. A še bolj okusne so postale, ko je upravnica jagode posula s sladkorjem in nato prelila smetano. Katja je bila povsem navdušena! Srečno se je nasmehnila upravnici in hkrati pomislila, da je to vendarle raj. Preprosto mora biti.

Tako si je želela, da bi bilo tako, zato se je odločila, da bo. Švedska bo od zdaj naprej njen raj (paradiž, op. avtorice).

*Stopi v moje čevlje
in prebodi življenje, ki ga jaz živim.
In če prideš tako daleč kot jaz,
potem morda, samo morda,
boš videl,
kako močna sem v resnici.*

V SPOMIN – IN MEMORIAM

Marjeta Vurnek

Marjeti v spomin in zahvalo njena vnukinja Anna Golob.

Smrt. To je nekaj, kar je Anna dolgo prezirala, ker je bila pred tem pred njo obvarovana. Toda zdaj je prišla blizu – k njeni ljubljeni stari mami, Marjeti Vurnek.

V govoru jo opiše kot: „Težko je verjeti, da je lahko nekaj tako živega, kot je bila moja babica, zdaj mrtvo.“

Spominja se je kot živahne, dobrosrčne, tople, ljubeče, potrpežljive, igrive, skrbne, nesebične in družinsko usmerjene.

Poudarja, da babica za sabo pušča veliko žalost in praznino, ki pa se bo sčasoma zapolnila z lepimi spomini.

Vnukinja Anna se spominja:

kako je babica plesala in pela pesmico „Ringa ringa raja“ z otroki,
kako je z vnuki pekla čokoladno torto in palačinke,
kako je bila poklicana »baba«, tudi od otrok, ki niso bili njeni vnuki,
kako jih je zvečer učila molitev „Angel božji“,
kako je šivala oblačila za otroke,
kako je vedno stala v kuhinji z predpasnikom in skrbela, da so bili vsi siti,
in kako je nikoli ni zapustil spomin na rojstne dneve vseh, ki jih je imela rada.

Babica je imela rada angele, jih zbiral po hiši in z njimi govorila. Verjela je, da jo varujejo – zdaj pa Anna verjame, da se jim je babica pridružila kot angel in bdi nad njimi.

V zaključku Anna pravi:

„Smrt še vedno preziram, a zdaj jo razumem bolj ponižno.
Kamorkoli nas pot vodi, cilj je vedno isti – neizogiben.
Zato cenimo čas, ki ga imamo skupaj.“

Medtem pa nas babica, naš angel, čuvaj od zgoraj.“

Jezus, ki je vstajenje in življenje naj vas, Roman, Angela, Marjeta sprejme v nebesa in vas nagradi za poslanstvo, ki ste ga opravili v zemeljskem življenju. Počivajte v miru.

Sožalje vsem v imenu slovenske skupnosti na Švedskem.

vaš Zvonko Podvinski

Jože Krapec

Jože Krapec se je rodil 12. marca 1946 mami Marti in očetu Jožefu Krapcu. Bil je prvorojenec, imel pa je sestro dvojčico Jožefo ter dva brata, Slavka in Bojana. Otroštvo je preživel v Ižakovcih, ob domači reki Muri, kjer so se tkali prvi spomini na življenje, družino in domačo zemljo. Po končani osnovni šoli ga je pot vodila v Ljubljano, kjer se je izučil za trgovca. bA življenje ga je vodilo dalje – vse do Švedske, kjer je najprej delal v ladjedelnici, hkrati pa obiskoval večerno šolo in se učil švedskega jezika.

Ko je jezik dobro osvojil, se je zaposlil v hotelu Opalen, kjer je spoznal tudi svojo življenjsko sopotnico Monico. Z njo je preživel večino svojega življenja – v ljubezni, spoštovanju in delu.

Čeprav je živel daleč od doma, so ga misli in srce vedno znova vračale v rodne Ižakovce, kamor se je občasno vračal in kjer smo ga bili vedno iskreno veseli.

Jože, za teboj je ostala praznina, ki jo bomo napolnili z bogatimi spomini. Hvaležni smo za vse dneve, ki smo jih smeli preživeti v tvoji bližini.

Hvaležni smo za tvojo dobroto, za tvojo tiho prisotnost, za tvoje delo in iskrenost srca.

tako bratu v zadnje slovo brat Bojan z družino

Iz nagovora ob pogrebu

Dragi Jože,

zdaj si na poti domov – v nebeški domu, kjer te sprejema Oče, kjer ni več bolečine ne trpljenja. Kot smo navzoči zapeli v pesmi: »V nebesih sem doma, kjer družba angelska, se večno veseli, si mene - tebe - tja želi; tam je moj pravi dom, tam večno srečen bom«, kot je zapel blaženi Slomšek. Naj te te besede spremljajo kot molitev in upanje.

Ob pesmi »K tebi želim, moj Bog« bomo svoje srce dvignili v hrepene nju po Bogu, kamor si ti že stopil. Ko smo peli »Oče večni, na oltar«, smo Gospodu izročili njegovo dušo v daritev, ki nas vse povezuje s Kristusovim vstajenjem. In ko se je zaslišala prekmurska pesem »Vsi so venci vejli«, smo v njej slišali tihi pozdrav tuje zemlje, ki ga je nežno sprejela k večnemu počitku, dokler Bog ne pokliče vse k vstajenju.

Kakor je zapisal blaženi škof Anton Martin Slomšek: »Ko bom umiral, ne pojdite za menoj v grob, ampak pojdite k Bogu — tam se bomo spet srečali.«

To je naša vera in naše upanje: da bomo nekoč ponovno skupaj - pri Bogu, v večnem miru, kjer ni več poslavljanja od svojih dragih, ampak srečanje v ljubezni.

Dragi Jože, počivaj v Božjem miru. Naj ti Gospod, ki si vanj veroval, zdaj odpre vrata večnega življenja. In naj tvojim dragim nakloni tolažbo in moč, da bodo v veri znali pogledati naprej - k dnevu, ko se bomo znova srečali v nebesih.

Bratu in njegovi družini izrekamo iskreno sožalje. Hvala rojakom, ki so z molitvijo in pesmijo spremljali dragega pokojnika, se udeležili pogrebne sv. maše in pogreba rojaka Jožeta Krapca. Naj vas vse prisotne Gospod napolni z mirom in tolažbo, da bomo vsi skupaj nekoč peli novo pesem življenja — tam, kjer je Kristus vse v vseh.

Sožalje vsem v imenu slovenske skupnosti na Švedskem.

vaš Zvonko Podvinski

Slovensko GLASILO – Slovenska BLADET

Izdajatelj / Utgivare: Slovenska zveza / Slovenska riksförbundet i Sverige
c/o Alf Alojz Macuh, Husta 8, 731 97 Köping
www.slovenskazvezanasvedskem.com

Predsednik / Ordförande: Alojz Macuh; slovenska.riksforbundet@gmail.com

Telefonska številka: +46 (0) 736003092

NASLOVI – ADRESSER

SD MÄLARDALEN

Preds. Torbjörn Edberg
c/o Edberg
Solbacka, Skattmansö 144, 744 95 Vittinge
slovensko.drustvo@gmail.com

SKD FRANCE PREŠEREN

Preds. Lado Lomšek, 031-46 26 87
c/o Lomšek
Stora björn 33, 415 16 Göteborg
ladolomsek2@gmail.com

IVAN CANKAR

Preds. Ivan Zbasnik, 035- 21 12 94
Meteorvägen 17, 302 35 Halmstad
il.zbasnik@bahnhof.se

SD PLANIKA

Preds. Rudolf Belec, 040-21 80 48
Mobilni telefon: 0709-535401
c/o Belec, Tränaregatan 12, 214 35 Malmö
kontakt@planika.se
www.planika.se

SD SIMON GREGORČIČ

Preds. Alojz Macuh,
Scheelegatan 7, 731 32 Köping
aa.macuh@gmail.com
http://antonbreznik.wixsite.com/simon

SD STOCKHOLM

Preds. Rok Ogrin
Slovenska föreningen i Stockholm
c/o Rok Ogrin
Grindtorpsvägen 41 lgh 2001;
183 49 Täby
slovdrustvo.stockholm@gmail.com
http://slovenskodrustvostockholm.weebly.com/

KD SLOVENIJA

Preds. Miran Rampre,
073-384 08 23

SLOVENSKI DOM

Preds. Marija Kolar, 070-649 71 89
Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
marrat68@hotmail.com

PEVSKO DRUŠTVO ORFEUM

Preds. Danni Strazar
c/o Bencek-Budja
Nattljusgården 28 B, 261 72 Häljarp
orfeum.slosve@gmail.com

VELEPOSLANIŠTVO

Republike Slovenije

Amaliegade 6, 2. Floor
1256 Köpenhamn, Danmark
Tel: 0045 33 73 01 20, 0045 33 73 01 22
sloembassy.copenhagen@gov.si

SLOVENSKA

KATOLIŠKA MISIJA

Parkgatan 14, 411 38 Göteborg
Zvonko Podvinski, 0708278757
zvone.podvinski@rkc.si

